

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321010059
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2321010059.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného O. B., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 06.10.2021 pod sp. zn. 0T/18/2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 08.02.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného O. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu bol obžalovaný O. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 14.01.2021 v čase okolo 11:25 hod. v obci Močenok po ulici Sv. Gorazda viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky DAEWOO NEXIA, evidenčného čísla PN717AD napriek tomu, že rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ Šaľa č. ORPZ-SA-OPDP52-231/2020-P zo dňa 27.10.2020, právoplatným dňa 11.11.2020, mu bol okrem iného uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov, a trestným rozkazom Okresného súdu Komárno, sp. zn. 0T/82/2020 zo dňa 20.11.2020, právoplatným dňa 20.11.2020, mu bol okrem iného uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 (troch) rokov.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 348 ods. 1, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 19 (devätnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. sa mu uložil i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 5 (päť) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/57/2021, zo dňa 26.02.2021, právoplatný 26.02.2021, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresný súd zdôvodnil svoje rozhodnutie v rozsahu č.l. 108-111 spisu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný O. B., namietajúc ním výrok o uloženom treste, čo následne odôvodnil tým, že sa chce starať o rodinu, svoj dcéru, ktorá je nepočujúca a nevláda jeho neprítomnosť, je na neho citovo viazaná. Taktiež uviedol, že je na tom psychicky zle, doposiaľ uložené tresty považuje za dostatočné, má záujem viesť riadny život a preto navrhol, aby odvolací súd upustil od uloženia súhrnného trestu, príp. mu uložil iný alternatívny trest.

Okresný prokurátor odvolanie proti rozsudku okresného súdu nepodal, k odvolaniu obžalovaného sa ani napriek výzve okresného súdu nevyjadril.

Konanie na odvolacom súde:

Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu, a prokurátorky Krajskej prokuratúry Trnava.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, považujúc uložený trest v napadnutom rozsudku za zákonný a primeraný.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí poukazoval na písomné dôvody odvolania podaného obžalovaným s tým, že nepodmienečný trest uložený napadnutým rozsudkom považuje za neprimerane prísny.

Obžalovaný uviedol, že je mu ľúto čo spôsobil, dcéra má zdravotné problémy, a preto aj s poukazom na písomné dôvody navrhol, aby mu bol uložený miernejší alternatívny trest, resp. aby mu súd upustil od uloženia súhrnného trestu.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací podľa § 317 ods.1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj konanie, ktoré rozsudku predchádzalo, prihliadajúc i na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pri preskúmvacej povinnosti obžalovaným napadnutého výroku o súhrnnom treste odňatia slobody, krajský súd zistil, že tento výrok je správny a zákonný.

Vo vzťahu k výroku o treste súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, vykonané dôkazy správne vyhodnotil a dospel k správne záveru o tom, že vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní a postoj obžalovaného k prejednávanej veci, ale tiež vzhľadom na jeho osobnostné charakteristiky, trestnú minulosť a účel trestu prichádzalo do úvahy (okrem uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 5 rokov) uloženie výlučne súhrnného nepodmienečného trestu v upravenej trestnej sadzbe pri prevahe priťažujúcich okolností / § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák./, § 38 ods.4 Tr. zák., vo výmere 19 mesiacov, za súčasného zrušenie výroku o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu v Galante sp. zn. OT/57/2021, zo dňa 26.02.2021, právoplatného dňa 26.02.2021, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 4 roky. Takto uložený trest zároveň zohľadnil tak okolnosti spáchaného skutku, ako aj osobu obžalovaného, preto ho považoval aj odvolací súd za plne zodpovedajúci zásadám ukladania trestov charakterizovaných v § 34 a nasl. Tr. zák., ako i požiadavke nielen individuálnej, ale najmä generálnej prevencie.

Pokiaľ obžalovaný namieta zákonnosť napadnutého výroku o treste odňatia slobody s poukazom na to, že uložený trest odňatia slobody považuje za neprimerane prísny, tak odvolací súd ma opačný názor a to s poukazom na osobné pomery obžalovaného (doposiaľ až 17x súdne trestaného !!!!), ako i fakt, že v danom prípade mu okresný súd za zbiehajúcu trestnú činnosť navýšil nepodmienečný trest len o 5 mesiacov (zo 14 mesiacov na 19 mesiacov), čo nemožno považovať za neprimerane tvrdé, nakoľko

pri osobnostných charakteristikách obžalovaného, vyplývajúcich z jeho trestnej histórie, by bolo plne dôvodným uloženie i trestu na samej vrchnej hranici trestnej sadzby (v dĺžke trvania 24 mesiacov).

Pokiaľ obžalovaný namietá, že má maloleté dieťa a družku, o ktorých je potrebné sa starať a preto žiada upustenie od uloženia súhrnného trestu, na tomto mieste odvolací súd uvádza, že táto skutočnosť a sociálna potreba obžalovanému nezabránila v tom, aby si aj napriek tomu, že mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá opätovne sadol za volant osobného motorového vozidla a týmto porušoval obmedzenie uložené mu súdnym ako i administratívnym rozhodnutím, pričom si musel byť vedomý toho, že mu ako 17-krát súdne trestanej osobe hrozí pravdepodobne iba trest spojený s odňatím slobody a aj napriek tomu konal uvedeným spôsobom.

V tejto súvislosti odvolací súd zvyrazňuje, že postupom podľa § 321 odsek 1 písm. e/ Trestného poriadku môže odvolací súd zrušiť výrok o treste napadnutého rozsudku len v prípade, ak je uložený trest neprimeraný. Za neprimeraný možno považovať taký trest, ktorého druh alebo výmera je v zrejmom rozpore s hľadiskami, ktoré sú určené v zásadách pre ukladanie trestov podľa § 34 Trestného zákona. V prejednávanej veci krajský súd nepovažoval uložený trest odňatia slobody v dĺžke trvania 19-tich mesiacov za neprimeraný (neprimerane prísny), nakoľko prvostupňový súd pri ukladaní trestu podľa názoru odvolacieho súdu prihliadol ku všetkým okolnostiam, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska naplnenia účelu trestu a jeho výmery a uvážene prihliadol i na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, a preto sa s uloženým trestom v uvedenom rozsahu stotožnil aj súd druhého stupňa bez toho, aby zvažoval upustenie od uloženia súhrnného trestu. Obžalovaným navrhovaný alternatívny trest v danom prípade ani nemohol byť uložený a to vzhľadom na zásady ukladania súhrnného trestu v zmysle § 42 ods.2 Tr. zák., keď súhrnný trest nemôže byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom (trestným rozkazom).

Obžalovaný by si mal uvedomiť, že pre trest je charakteristické, že je s ním spojené negatívne hodnotenie činu a osoby páchatel'a a že sa ukladá nie len v závislosti od závažnosti činu, ale i od osobných pomerov obžalovanej osoby a jeho trestnej minulosti, ktoré sú rovnocennými právnymi skutočnosťami a tiež rozhodujúcimi kritériami pre stanovenie druhu trestu a jeho výmery. K naplneniu účelu trestu tiež prispieva aj jeho preventívne pôsobenie, keď hrozba trestu formulovaného v trestnom kódexe odrádza verejnosť od páchania trestnej činnosti, pričom intenzita tejto prevencie rastie so zvyšovaním vedomia verejnosti o neodvratnosti a spravodlivosti trestov, ktoré i reálne postihne osobu páchajúcu takýto druh trestnej činnosti.

Zákonu zodpovedá aj výrok rozsudku, ktorým bol obžalovaný zaradený v zmysle § 48 ods.2 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný už bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Z týchto dôvodov krajský súd potom považoval odvolanie obžalovaného za nedôvodné a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.